

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSEG:

Grómon- és Zrinyi-utca sarkán, I-ső emelet,

hova minden a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.
Kéziratok nem adatkak vissza.

Felolvasó szerkesztő:

Dr. MOLNÁR GYULA.

KIADÓHIVATAL:

Oblát Károly könyvnyomdája Zomborban,

hova az előfizetések és minden a lap anyagi részét illető közlemények intézendők
és ezek díjai fizetendők.

Előfizetési árak: Egész évre 8 frt — Félévre 4 frt — Negyedévre 2 frt.
Néptanítónak egész évre 6 frt — Félévre 3 frt — Negyedévre 1.50. — Egyes szám ára 10 kr.

Megjelenik hetenkint kétszer:

Vasárnap és esütőrtökön.

Egy bomladozó szövetkezet.

Általános lelkesedés és a jövőbe vetett nagy remények mellett alakult meg pár év előtt a fővárosban az „Orsz. keresztény önszegélyező és fogyasztási szövetkezet.”

Igazgatóságában a közélet és a magyar kereskedővilág előkelőbbjei örömmel foglaltak helyet s a nagy közönség készséggel adta oda megtakarított pénzét, mert joggal és méltán azt várták a szövetkezetektől, hogy a címbe foglalt s a felebaráti szeretetet és jótékonyt jelölt „keresztény” jelzőnek megfelelően minden erejét és törekvését megszorult tagjainak olesó kölesönök által való segélyezésre, támogatására fogja fordítani. — Annál nagyobb örömmel fogadja a nagy közönség, különösen néptünk, e szövetkezet megalakulását, mert az utóbbi időben gombamódra keletkezett legnagyobb részben szédelősen alapuló ily szövetkezetek minden irányban messze eltértek ama nagyfóntosságú és szép céltól, mely a szövetkezetek nagyeredmű alapítóját vezette, s mely minden másnak kizárásával az olesó és könnyen hozzáférhető kölesön nyújtásában áll.

Fájdalom, a szövetkezet a hozzá fűzött reményeket épe séggel nem váltotta be. Az igazgatóság több tagja csakhamar észrevette, hogy egyes szövetkezeti közegek az intézetet oly irányba terelik, mely az eredeti cél mellőzésével a nyeresékedést tűzi ki feladatául s e célra oly eszközöket használnak, melyek a közönség jóhiszeműségére számítva, azok lépcsésalását ezélezzák s mindennek indító oka és végeélja pedig az, hogy maguknak állandó és kényelmes existenciát biztosítsanak — és

miután e veszedelmes áramlat ellen eredménytel küzdéniök nem sikerült, kiléptek az igazgatóságból.

A szövetkezet haladt tovább a megkezdett uton: a lejton lefelé. A mult évben kombinált mérleg alapján, nyereséget mutattak ki a közgyűlésnek, reméve, hogy a következő év helyreüti a esorbát. De esalódtak, mert a követett hamis irány meghozta előre várható áldatlan gyümölcsöt, s az idei közgyűlésen kénytelenek voltak a mestelen valót felárni s jelentést tenni azon szomorú tényről, hogy az évi mérleg 2532 frt 70 kr. veszteséggel zárult.

Ime ez az intézeti közegek hü sáfárkodásának eredménye! Ha a szövetkezet egyedül hivatásszerű ezéjét követi, ugy a veszteség, teljesen ki van zárva, mert bármily olesó legyen is az általa nyújtott kölesön, a kamatnak mégis olyannak kell lenni, hogy ne esak a legminimálisabbra szabott kezelési költségeket fedezze, hanem némi szerény kamatozást a törzsbetétek tulajdonosainak is eredményezzen. A mely szövetkezet ezt felmutatni nem tudja, az nem életképes, az maga mondotta ki halálos ítéletét.

Mi hát oka a veszteségnek? Az, amit cikkünk elején már említettünk, hogy a szövetkezet eltért eredeti céljától és hivatásától s oly üzletekbe fektette tőkét, melyek több nyereséggel keesegtetnek ugyan, de a melyek természetöknél fogva több kockázattal is járnak. Nevezetesen, azon kívül, hogy a szövetkezetek keretét túlhaladó többlet bankszerű üzletet gyakorolt, még fogyasztási árúraktárokat állított fel, majd mérsárszékét nyitott, végül pedig zálogházi üzlettel akarta megcsapant jövedelmét szaporítani, holott ezekre különösen a

fővárosban semmi szükség nincs, mert ez irányban a közönség szükséglete oly bő és olesó kielégítést talál, melynél olesóbbat a szövetkezet esakis károsodásával nyújthatott. Ez által az üzletöke szétarabolatott, eredeti ezéjától elvonatot s ritkán állott rendelkezésre oly összeg, melyből a tagok hitelgényeit a megkívántató gyorsasággal kielégítették volna. Különösen érezték ennek káros hatását a fióktelepek tagjai, mivel a fiók kötelesek a begyűlt pénzt mindig a központba beszoalgtatni, s ha aztán a fiókgyeleti tag kölesön kért, esak nagy ritkán és sok huzavona után tudtak a központtól pénzt kapni.

Másik oka a veszteségnek ama már szintén említett tény, hogy egyes közegek a szövetkezetet esakis kényelmes és jól dotált existenciájokat biztosító fejös teléennek tekintik.

Ha megtekintjük a mérleget, a kiadási tételeknél esakugy hemzsegnék a számok abszurdumai. Egy a legesyszerűbb hitelnyújtásra hivatott szövetkezet, mely még a szervezés költségit is törleszti, a mult évben kiadott tiszti fizetésekre 8500 frtot, háztartási költségekre 2000 frtot s vegyes költségekre 3700 frt és így tovább. Ily kezelés mellett persze szövetkezet nem existálhat.

Mindeme felsorolt tények a közélet megártott évi közgyűlésen élénk megbeszélés és vita tárgyát képeztek s a ki nem elégit és kellően nem indult eredmény következtében a közgyűlés többsége az igazgatóság jelentését tudomásul nem vette, a felmentést meg nem adta, hanem egy: Adány Mihály, Czirer Ákos Gyöngyváry Antal, Korniczky Rezső és Szalády Antal tagokból álló bizottságot küldött ki azon utasítás-

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

Füstbe ment terv.

— Parodia. —

Egész nap a sövény mögött
Azon töprenkedem:
A lányt, ki a fák alatt ül,
Miként esaljam felém.

Mit szóljak majd először is
Hízeltkedőt neki,
Majd ha szerelmem bevalom
S karját terjeszti ki.

S jutott eszembe számtalan,
Találó gondolat . . .
Általugrom a sövényen:
Ezen eszmém akadt.

És, hogy a kertben valék . . .
Apja — nyakon kapott . . .
S én álltam búsan — szóthanul:
Mig ő — puffogtatott.

K. B.

Az anyósokról.

(Egy kis polemia-féle.)

Én is azok közé tartozom, kik e hó 27-én az izraelita templom számára veendő orgona javára rendezett hangversenyt végig hallgattak. Nem akarom én is a hangverseny sikerét leírni, miután az már úgy is túlhaladott dolog. Egyedül a Csillag Károly ur által tartott felolvasásra akarok némi megjegyzést tenni.

Sokat irtak és mondtak már az anyósokról, azonban nem mondhatnám, hogy jót is meg rosszat is, vegyes számban mert mindig esak rosszat lehetett felölk hallani. Tévedt t. olvasóm, ha azt hiszi, hogy én is rosszat akarok rólk mondani. Nem! Én mindazoknak nagy ellenzéke vagyok — kérem össze ne téveszteni „vellenséggel”, — kik rosszalólag nyilatkoznak az anyósokról.

De visszatérek Csillag Károly ur felolvasásához. E t. író

összehasonlítja az anyóst az orgonával. Nem akarom szavait ismételn, esak azt mondom, a mit a többség — talán mindenki — gyanít és elvár, hogy az anyósokat e hasonlat révén igen rossz oldalról mutatta be. A tárgy persze igen haládatos, különösen, ha oly élezes író, — mint a nevezett — dolgozza fel. Csillag úrnak azonban egyedül ezélya a közönség megnevetése volt, mi néki sikerült is. Minden oldalról tapsokat aratott, sőt sok nő is összeütötte jó kedvében kacsóit, persze esak a fiatalok, mert ha anyósok lennének, szépen hallgattak volna.

Azt mondom, hallgattak volna! És önök, kik az anyósokról oly rosszat mondanak és feceségit hajlamukból felolvasási ambítiót meritene, elsietnek e szó mellett, és szintén hallgatnak! Hát tud egy anyós hallgatni?! Hisz önök úgy festik le öket, mint az orgona billentyűit és szókbán oly düsgazdagnak mondják, mint Croesus kincsekben. De legyenek igazságosak! Az anyósok, esak akkor beszélnek sokat, ha már a kevéssel sem mire sem mentek. S hogy a nyelvészeknek, mint Csillag Károly úr állítja, vége-hossza nincs, annak egyedül ökaik a vök.

Tegyük fel például, a mi nálunk Bácskában nem ritka eset, hogy a fiatal vö egy este hazuról elmegy és esak másnap tér haza. Neje esak zokon veszi, esak szemrehányásokat tesz. A fiatal férj, a helyett, hogy bocsanatot kérne nejtől, durván tamadja meg. Az asszony régi szokás szerint elmegy anyjához és könyek között beszél el baját. Az édes anya, az „anyósé” igen természetesen, felháborodik, csitítja gyermekét, hogy nyugodjék meg. Majd ő elmegy Ferihez és megfogja neki mondani, hogy nem azért bízta reá e virágszálat, hogy azt durván megbánja. Majd úgy oda mondja neki, hogy aztán elég lesz az éjjeli kimaradásökból, de meg az illetlen feleselésből is.

És esakugyan elmegy.

Azon kezd, hogy vejenék köszöntését nem viszonozza, hanem egyenesen neki ront és elődjá eljövetele ökát. Amit az anya eddig tett, azt még az anyós nem is tudja.

De aztán jó rendszerint az „anyósé” s van hadd-el-hadd s ne-mulass!

És én mindezernt esakis vö uramat kárhözottam, és senki mást. De esak azt a vöt, akit Cs. ur vesz védelmébe, mig ellenben, ha a vö jó, és igazán tiszteli és szereti anyósát, akkor köztök a következő párbeszéd folyik le.

Vö: Bocsanon meg, legdrágább és legszeretelméttöb anyósom! Ön az anyósok legnemesebb példánya, ki előtt én főt hájtok, s ígéreim, hogy drága lilonámot soh' se fogom megsérteni, sőt nem iszom le magamat többé soha a sárgaföldig,

A nyós: Ez egyszer hiszek neked Ferkó! De azt a beszöztöt hétnyustos országtörölő ide-odáját az úrnak, ha ez még egyszer megtörténik, akkor visszaveszem nemcsak a lányomat, de még a hozományát is. S most, egy-kettö. Puszi és búkül-jetek ki. Mire az asszony a férj nyakába borul és tableaux!

Mit mond erre a vö? Azt, hogy az ő anyósa a legjobb a világon. S nincs igaza, Cs. úr?

De most vegyük az ellenzöt. A kuruczosan belépö anyóst a vö labbanz-módra fogadja. Nem idézhető szavakkal kikéri magának, hogy az anyós az ö házi ügyeibe beleavatkozzék. Egyszermind megmondja neki, ha eselkedeteli nem kívát ki tetszését, maradjon otthon, senki se hívta. Ha tetszik, magával viheti leányát is, meg a hozományt is. (Ez utóbbiból úgysincs már egy krajczár se!)

Mi az ily fellépésnek következménye? Az anyós dül-fül, és mivel vejen aczfélygyverrel nem vehet magának elégtételt, megforgatja női fegyverét, és számet nélkül oly vágásokat mér feleje, hogy a fontj párbeszéd eléggé jellemzi annak mivoltát. Erre aztán a vö ur úgy hallgat, mint a csuka.

Látva a szeretetreméltó anyós, hogy veje hallgat, a kiví-volt gyözelem öröme szállja meg s mint egy római gyözes gladiátor büszkén felemelt fövel távozik a szobából, magával hurezolva az ajtó előtt várakozó leányát. — S most vö ur, mit tesz ö? Azt, a mit Cs. ur tett, hogy t. i.: átkozza, szidja az anyósokat. És ki e haragos elválásnak az oka? Ön, t. vö ur, én legalabb azt hiszem!

Mert hát mäsör ne lumpoljon, ne bántsa tetejébe a feleségit s hegyibe az anyósát.

Lássá, kérem! Nem az anyósok, hanem a vök a rosszak. Különösen azok a vök, a kik szeretik „schiller-t” magyarra fordítani.

Persze, ök ezt nem hiszik el. Magukat ártatlan barányoknak tartják, és mindent, még az adóssággat is az anyósokra tolják. De, mint föntebb „schwarz auf weiss” kimutattam, ök a föbünösök.

Ha Cs. úrnak anyósa volna, s nem lumpolna (a mit fölteszek róla), talán másként hasonlította volna össze az orgonával. Azt mondta volna, hogy az anyós nyelve a legszebb orgona-symphonia.

De így! Csillag úrnak se anyósa, se lumpolási kedve nincs. (Bocsanat, ha tévedtem!) Csak azt mondta el, mit másoktól hallott, avagy olvasott. Tehát plagizált! Én részemről helytelen

sul, hogy az ügykezelést megvizsgálják s a mérleget az üzleti könyvekkel összehasonlítva, a további teendőkre nevező egy május hóban egybehívandó rendkívüli közgyűlésnek tegyenek vélemények jelentést.

Mint a felsoroltakból világosan kitűnik, a szövetséget szervezete nem olyan, mely a jövőben csak legesekélyben eredménytelenné is kecségetne s a kiküldött bizottság elöljárhatóság a felosztást és felszámolást fogja indítványozni, mert ez az egyedüli és leghelyesebb mód arra, hogy a tagok befizetett tőkéjöknek még meglévő részét megmentsék. Népünk pedig egy tanulsággal ismét gazdagabb, s ez az, amire mi is intjük, hogy általában ne adjon hitelt a szövetségeteknek, melyek legnagyobb részt önző célokat szolgálnak, tegye megtakarított pénzték takarékpénztárakba, hol biztos és honnan kellő biztosíték mellett épügy kaphatnak kölcsönt, nehogy kegyesen megtakarított filléreik az ily szövetségetek kezében veszendőbe menjenek.

Előfizetési felhívás

„ZOMBOR és VIDÉKE”

VIII. évfolyamának 2-ik évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Egész évre	8 frt.
Félévre	4 frt.
Negyedévre	2 frt.

Néptanítónak:

Egész évre	6 frt.
Félévre	3 frt.
Negyedévre	1 frt 50 kr.

Országgyűlési napló.

— **április 2.** — A többség ridegen utasította vissza Nagy István indítványát, mely az önkéntesek súlyos helyzetét valamivel enyhíteni akarta.

Nagy István követeli, hogy ha már megszavazták a 25. §-t, hat legalább azt a könnyítést adják meg, hogy a második szolgalmi év alatt az önkényesek folytathassák tanulmányaikat. Támogatták indítványát Bolgár Ferenc, Madarász József, Helyi Ignác és nagyhatású szonoklatban Apponyi Albert gróf.

A kormány azonban dőlyfösen utasította vissza az ellenzék által nyújtott békejobbot s a többség Nagy István indítványát elvetette.

Andrássy Manó gróf avval vadoja az ellenzék, hogy akciója a védő ellen van irányozva, de gróf Apponyi fényesen védelmezte az ellenzék, Apponyi a honvédelmi miniszterrel is foglalkozott, megtámadta, mert Nagy István indítványára a vita bezarása előtt nem szolt. A honvédelmi miniszter tényre bevárta

a vita berekesztését s csak aztán beszélt az ellenzék folytonos közbeiktatásai közt.

— **április 3.** — A mai ülésen óriási izgalmat keltett Kaas Ivor báró interpellációja. Interpellációjának tárgyát képezte Hoek János esete. Hoek János n. i. választási célokra kapott 3000 forint; ez összegről reverzálást kellett aláírnia, kötelezve magát az összeg visszatérítésére, ha a pártot elhagyta.

Kaas Ivor báró minden bevezetés nélkül csupán a harmadszori szavazásra való hivatkozással formulázta kérdését, köztük ez is: Az ilyen reverzálások után befolyt összegek hol szerepelnek az állam jövedelmei között?

Óriási derűtség. Még Tisza sem zárkozhatott el e kérdés szellemes gúnyja elől s azonnal válaszolt.

Kaas a választ tudomásul vette, mert a miniszterelnök beismerésben volt. Pilátus mosca kezét. „Isten hoessassa meg büneit, mert tudja mit eselékzik!” végezte szavait Kaas az ellenzék tomboló tetszés zaja közt.

Irányi tiltakozott a miniszterelnök amaz állítása ellen, hogy minden pártunk van pártkaszája.

Herteleny Béla interpellált a bécsi marhavész ügyében.

— **április 4.** — Hoek János ma személyes kérdés címén válaszolt Kaas Ivor báró tegnapi interpellációjára. Kinyilatkoztatta, hogy a miniszterelnöktől nem kapott pénzt választási célokra, de kapott a szabadelvű párt végrehajtó bizottságotól. A pénzért obligót nem vállalt magáról, reverzálást nem adott.

Kaas Ivor báró felmenti Hoek Jánost, de beismerő szavainak következtét a kormányra vonta le.

Sokan vannak, kik ily reverzálást írtak alá, ily aláírás a képviselő függetlenségével absolute összeférhetetlen.

A ház végül Darányi, Helly, Horanszky, Mudrony, Thaly és a közlekedésügyi miniszter hozzászólása után megszavazta a vaskapu szabályozás költségeiről szóló javaslatot.

Külföldi szemle.

A szerb külügyminiszter egy köriratot intézett Szerbiának a külföldi kormányoknál megihelt képviselőihez, mely által megzafolatnak mind ama hírek, melyek szerint Milan király és a regenség közt a bel- s külpolitika vezetésére vonatkozólag megegyezés jött volna létre; a körirat konstatalja, hogy Milan és a regenség közt csak ama viszony tekintetében kötöttet egyezség, melyet a volt király fiával, az ifjú királlyal a jövőben fenntartani fog. E megegyezése az ifjú uralkodó gyámságára és nevelésére és anyjával leendő találkozásaira vonatkozik. A király anyja bele is egyezett e feltételekbe, mint ez a Vatába küldött államtanácsos Vasziljevics jelentéséből kivehető.

Montenegrói fejedelem szeretetreméltósága által egészen el vannak ragadtatva, mert érzelmeket oly gyors megváltozására nem voltak elkészülve, főleg miután ő, mint általában ismeretes, apósa a trónkövetelő Karagyorgjevics Péternek s már a vejeje való tekintetből is óvakodnia kellene a Szerbia iránti rokonszenv tanúsításától.

Különbön Nikita és Risztics úr közt már sok esztendő óta bizalmas viszony létezik.

Boulangier futása. Boulangier jónak látta a vád alá helyezés elől megszökni — Belgiumba.

A külföldi elfogulatlan hangok majdnem egyhangulag helye-

selték a francia köztársaság jelen kormányának érlelyes föllepését a boulangierizmus, illetőleg a szolgálataiba szegődött hazafias liga és végeredményben maga Boulangier személye ellen.

Azokban Franciaországban a vélemények erősen megosztottak. Sokan attól tartottak, hogy Boulangier perbefogatása a nagy közönség előtt a politikai életre való vértanúságának veszedelmes glóriájával fogja övezni, amely talán elítélteése után is megvezetgeti a választók érzelmeit.

Megszokásával azonban olyan elítélteésben részesült, melyre nem fogható rá, hogy politikai előfőlet, bosszu, szenvedély dik-tálta, mert maga mondott maga felett ítéletet.

POLITIKAI HIREK.

* **A képviselőház programja.** A képviselőház — mint a Budapesti Correspondenz értesül — a honvédegről szóló törvényjavaslatot csak a husvét szünetek után szándékozik tárgyalás alá vétetni. — A sorozásra vonatkozólag a védőeről szóló törvényjavaslat tartalmazza az összes szükséges intézkedéseket; tehát a védőerő-törvény megalkotása után az évi üzenetjuttatásra vonatkozó törvényjavaslat előterjeszhető és annak megvázazása után a sorozás, anélkül, hogy a honvédegről szóló törvényjavaslat elintézését várni kellene, eszközölhető lesz. A sorozás emellegve május elejére okvetlenül várható. A képviselőházban a 12 vagy 13-án kezdődő husvét szünetekig különböző vasuti és kisebb törvényjavaslatok fognak tárgyalás alá vétetni.

* **Szilágyi Dezso** — mint bécsi felhivatalosoknak jelentik — levelet intézett Tisza miniszterelnökhez, melyben főbb pontjainban ismerteti pozsonyi választóúhoz intézendő programbeszédét. Ebből azt következtetjük, hogy Szilágyi hajlandó a tárcá avatására, ha Tisza helyesli programját. Hogy végleges határozat még nem hozott, azt a Nemzet is megerősíti, hozzátevé, hogy az eredmény rövid idő múlva ismeretes lesz, akár megvalósul, akár meghiúsul a kombináció, mely utóbbi eshetőség azonban nem valószínű.

* **Hoek János** képviselő az országgyűlési szabadelvű párt elnökehez, Podmaniczky Frigyes báróhoz intézett leveleiben jelezte, hogy a szabadelvű pártkör tagjai sorából kilépett.

* **A honvédegről szóló törvény egy-két intézkedése** ellen ellenzék részről kifogások merültek fel. E miatt, mint a kormány felhivatalosa írja, felvetett az eszme; nem lehetne-e az azok miatt várható nagyobb vitáknak oly megegyezés létesítése által venni elejét, melyek a javaslat bonyolékos értése nélkül a vitát provokáló nehézségeket elhárítanák. E kezdeményezés a többség s a kormány körében is erős visszhangra talált és ez az ügy legközelebb egy valamennyi párt tagjaiból álló konferencia elő fog kerülni.

Rendkívüli városi közgyűlés

Zombor szab. kir. város törvényhatósági bizottsága, f. hó 5-én rendkívüli érdekes „rendkívüli” közgyűlést tartott.

A közgyűlés csak 3 tárgy fölött határozott, s az mégis eltartott 4—6 óráig. Az ülés elején a gyűlés nem volt még határozatképes, de azért a meghívóhoz fűzött különös kérelemnek, mely tekintettel arra, hogy stb. a tagurat tisztellettelenen felkéri, hogy lehetőleg megjelenjen sziveskedjék.

A főispán úgy látszik haragudott is ezért egy kiesit, de azért kiderült, midőn városunk képviselőjét látta belépni és a gyűlést mindinkább népesedni.

Mint hogy a gyűlés még nem volt határozatképes az első és második tárgy fölötti szavazást elhalasztották és hozzá fogtak a harmadik tárgyhöz, t. i. a pénzügyi és jogügyi bizottság véleményes jelentéseinek tárgyalásához, a lakatya építési kölcsön 250000 frtnyi részösszegének az eddigieknél kedvezőbb feltételek mellett leendő kieszközése tárgyában.

Barthol József biz. tag a pénzügyi, s jogügyi bizottság véleményétől eltérőleg ellenindítványt terjeszt elő. Kimutatja a számok megdönthetetlen erejével, hogy az állandó választmány javaslata tetemes anyagi kárt zúdít a város nyakába, mert a felolvasott táviratokból kitűnik, hogy a legtekintélyesebb budapesti és bécsi pénzügyintézetek sokkal olcsóbb kölcsönt hajlandók adni, mint a kereskedelmi bank s a város az állandó választmány javaslatainak elfogadása mellett, mintegy 12000 ftl erejű károsodnak.

Bikár, Dömötör Pál és Astenbergi Aszt Nándor, mindhárom szónoki hűvel támadták Barthol ellenindítványát.

A gyűlés tehát az állandó választmány javaslatát fogadta el, mely szerint felirat intéztetik a kereskedelmi bankhoz a kölcsön olcsóbbításá iránt.

Ezen fölötte érdekes vita után el akarták intézni az első két pontot, de megolvastván a bizottsági tagokat, kiltúnt, hogy az ülés 2 bizottsági tag távolléte miatt nem határozatképes.

Hamarjában néhány bizottsági tagnak sikerült, még 3 bizottsági tagot valahol elfognia és a gyűlésbe elipelni.

Most aztán megkezdődött a szavazás, mely szintén igen érdekes volt s folytonos derűtségbe tartotta a gyűlést. A fölött folyt a szavazás, vajjon eladassék-e a régi városi vághóid épülete és a szomszédos földterület vagy nem? A kik az eladást hajtották igen-nel, kik nem ohajtották, nem-nel szavaztak. Koezák, Zsigmond orsz. képviselőnk valószínűleg hypnotikus álomban nem-nel szavazott. Oly hangos nemet kiáltott, mint akár Polonyi Géza tette volna.

Azokban Koezákárnak intő például szolgálhat az, hogy egyszer életében nem-nel szavazott, mert megbukott; 33 igen szavazattal 24 nem szavazat ellenében az eladás lett elhatározva.

Egyhangulag elhatározottak az a lakatyaai esapatkórház telkének kibővítéséhez szükséges 1175 □-ol területnek özvegy Maximovits Györgyné szül. Lallosevits Olgaól leendő megvelele is. Ezzel az érdekes gyűlés véget ért.

Megyei s helyi hírek.

* **Kinevezés.** Tisza Kálmán m. kir. pénzügyminiszter az italmérésig új kártalanításáról szóló 1888. XXXVI. t. e. végrehajtása iránt kiadott „utasítás” 36. §-ának I. pontja értelmében a kártalanítási eljárás kezdetétől kezdve Bács-Bodrogh vármegyében Schmidt Béla nyilvántartási biztost nevezte ki Zombor székhelyre.

dolognak tartom, ha valaki olyanba kap, mit nem ismer tapasztalatból, hanem arra hivatkozik, hogy: X mondta és igazat adtak neki. Ezt soha sem kellene tenni. Az ember mindig meggyőződéséből beszéljen, és soha ne mondjon ítéletet arról, mit másoktól hallott. Remélem Cs. úr másként fog majd beszélni, ha anyóásra tesz szert. És én csak arra kérem, tartson akkor is felolvasást és legyen ismét az anyós és az orgona a tárgy s eszkbőlje ki, hogy én is végig hallgassam, ha mindjárt én lennék is az anyósa.

Azért írtam ennyit e cikket, mert tudom, hogy bármily lovagias is a férf-nem, az anyósok védelmére senki sem kel. Személyem azonban nem turheti, hogy valakit megbántsanak és az védőre ne találjon; sőt hajlamon van éppen az anyósokot védelmezni, mert erősen hiszem, hogy en se kerülöm ki a végzet utát s anyósom ezért halás lesz irántam!

Még csak egyet! Ha valaki velem polemizálni akar, különösen Cs. úr, akkor arra kérem, ne tegye azt hirtel utján, hanem személyesen, mert azt hiszem, sokkal hamarosabb ezelt erünk, miután én kész vagyok véleményemet az anyósokról ad ócsolás demónstrálni, lévén mindössze egy 14 éves, férjhez menendő —
Kis lány.

A hitvallók.

Klappantyu Mátyás és Boca Kelemen régi jóbarátok. Egy utcában születtek, egy iskolában poroltattak, s egy mesterség adta a konyerüket.

Meg lévén azonban írva, hogy nemcsak kenyérről él az ember, a két jóbarátunk az utjot tészebe, hogy kirandulnak egyet Pinyédre, megkóstolni az új korsómaros borat.

Hat meg is tettek vasárnap délután, s a régi jóbarátság emlékein visszalegélésze, elkóstoltgattak ketten 5 liter boroscsat.

Mikor Pinyédet is belepje a subieksziúni éj, s azt kezdtek érezni, hogy a soknal is többer kóstoltgattak, fogádnak egy lidókot és beszállanak abba nagy vidámsággal.

Ringott pedig a ladik a hullámzó Rubezán és hatalmas hullámokat vágott a lapat.

És fölötte jól érzé magát a két jóbarát.

Ekkor Klappantyu Mátyás hirtelen társához fordult és szóla:

— Hiszed-e az Istent?
Oly váratlan és különös volt e kérdés, hogy Boca Kelemen nem vala képes rá azonnal feleletet adni.

Először azon gondolkodott, hogy miért kérdezheti ezt most Klappantyu Mátyás, azután meg azon, hogy mit feleljen.

Ha azt feleli, hogy „hiszem!” — meglehet, hogy Klappantyu igen közönségesnek fogja őt találni. Ha pedig azt mondja, hogy „nem hiszem” — meglehet, hogy belefordítja a vízbe.

Boca Kelemennek tehát választania kellett.

Felele pedig kitérően:

— A mint vesszük komam!

Man hogy érted ezt?

Hát ugy, hogy hiszem is, nem is; mert himni hiszem én, de néha nem gondolok rája, tehát akkor nem is hiszem.

Mély értelmű volt e felelet, Klappantyu Mátyás el is gondolkodott rajta sokáig.

Azokban Boca Kelemen nem lévén tisztában szavainak hatásáról, odaszólt a pipa mellől:

— Hát te?

Klappantyu Mátyás nem akarván ostobábbnak látszani barátjánál így nyilatkozott:

— En is úgy vagyok.

Erre mind a ketten még mélyebb gondolatokba merültek. Azon tünődtek, vajjon nem szolt-e valamelyik kevesebb bölcsességgel.

Észalatt pedig esendesen haladt tovább a csónak. Semmi egyéb zaj nem hallatszott, mint az evezőlapát kímért loecsesásai, vele egyidőreugle a támasztó szántásgos nyikorgása. A hullámzó vízre rasutott a fehér holdvilág s a parti fák sötétlen, némán, hallgatva meredtek az ég felé, mintha a csónakban is fénylenék valami, Boca Kelemen is észrevette ezt, mert így kiulta:

— Víz jött a csónakba!

A csónakos bagyadtan észrezté le az evezőt, és tompa, mely hangon mondá:

— No urak, hiszik-e az Istent, mert olyan igaz, mint a hogy egy Isten van az égben, hogy elmerülünk.

— Hiszem! Hiszem! — kiáltott a két rémült ember egyszerre, míg a csónak lassu ingással szállott lefelé.

A következő pillanatban elmerült a csónak, csak három fej fordított egy percig a csillogó víz színién, azután csak egy maradt ott, mely az evezőlapatra dülve, lassan haladt ki a part felé.

„Látja Aranka, most ismét kigunyol egy véletlenül használt kifejezésem miatt, s ha nevető, de egyáltalán szikrázó szeméit reám szegzi, bizony sohasem lesz bátorságom megmondani, mit különben is már tud.“ Ez utolsó szavakat hevesen, majdnem mérgesen mondotta, areza vértől elborult, midőn kérdőleg a leánya tekintett, ki előtte a maga elragadó képeiben állt, kalapját gépiesen kezében forgatta, míg egy napsugár még feltűnőbbé tette aranyhajfürteit, s szeméit ragyogtatta.

Mit tudok én már? — Semmit sem tudok — susogott és közelebb lépett. — semmit, mint azt, hogy Ön a legkülönb ember, kit valaha láttam egész más, mint a diadalbíztos Don Juanok, kik minden újkori egy megesalt, elhagyott leányt számlálhatnak, s ép azért, mert ön egész más, szeretem ennyire.“

E pillanatban kalapját leejtette, puha karjait Kéri nyakára vetette, s ajka erősen a férfi ajkára fűződött. Ez már más csók volt, mint az előbbi, nem oly ropogó mint a madár, langolón nehezedett ajka és szemére, majdnem lélegzetét vette a boldognak! Csak félénken merte Kéri egyik kezét a leány karcsú derekára tenni, míg másik kezével gyöngöden simogatta felborzadt haját.

„Aranka, Aranka e csók komoly volt, kell, hogy komoly lett legyen, hisz nem tudnék különben soha többé nőnek hitelt adni! Hat valóban szeretsz, szeretsz, úgy mint én téged?“

A leány úde arezára már is visszatért szokásos guymosolva, midőn a férfi előbbi szavait utánozva mondá:

„Ha szeméit így reám szegzi, bizony soha sem lesz bátorságom megmondani, mit különben is tud!“

„Aranka kisasszony, Aranka kisasszony!“ hallatszott hirtelen a távolból, a kiáltás hangja bizonyos ijedelmet látszott elárulni, mely a leánytól annál kevésbé méltatottan komolyan figyelemre, mert az aggodalmat hosszas elmaradásának tulajdonította. De mily született színelők ezek a nők! Egy pillanatra sem jött zavar a Aranka: villámsebességgel kibontakozott Kéri karjai közül, lebeszélte a gyepre és a közeledő Veresnek vidáman oda szolt:

„Oh legyen nyugodt kedves Veres ur, nem estem a vízbe, nem is szöktem meg! Csak pihenünk most egy kisse!“

„Oh kedves kisasszony, levertségemnek más oka van, csak azért kerestem fél, mert szomorú esemény történt társaságunkban. Istennem, hogy is közöljem azt!“

„Aranka e szavaknál felgrott és ijesztőleg tekintett a beszélőre.“

„Kérem, ne csináljon semmiféle bevezetést, hanem mondja ki kérem mi történt! Ne féljen, erős idegzetem meghírja, bármi is legyen az!“ kiáltott félelemtel és türelmetlenségtől reszkető minden tagjában.

„Isten nevében hát! diplomatikus közlésekre nem igen születtem! Hartainé úrnőt, — egészen váratlanul történt, Hartainé úrnőt hirtelen szívszélhűdés érte!“

Aranka a lesújtó hirre egész gépiesen a mellette levő fura támaszkodott, lelegezte is elállt.

„Szegény néni, szegény néni — hebegte, mialatt merev révedező tekintete Kéri sapdát arezán megakadt — meghalt, míg mi itt nevetgélünk és boldogságban usztunk! Soha sem kellene nevetnünk, soha sem szabadna holdognak lennünk!“

Igy végződött ama délután, midőn a szerenesdlen asszonyt és a szegény örnagyot, kinek könyei egymásután pergették különben oly vidor arezán, a vasuthe szállították, miután a talaból előhívott orvos kijelentette, hogy minden segély itt hasztalan, — hisz már mindennek vége, — mondogatta magában Hartai — és mit mond csak a kis Feri, ha a mamát így látja.

Minderről a legkevésbének maradt valami emlékezetükben: a hirtelen szerenesdlenesség fölötti ijedelem így hatott a társaságra, mint egy beállott szélzivatár. A hazautas alatt Kéri leginkább Aranka körül forgóldott, ki oly szomorú volt, hogy a váratlanul beállott szerenesdlenességéig alig foghatta fel. A mely bánat, mely ezen vidám, élénk leányt érte, s hogy fogja ezen csapást elviselni, mindezen aggodalmak elfeledtettek vele különbeni tartózkodását.

Ah, szíve ezen órában egy nyitott könyv volt, melyből mindenki olvashatott volna, csakhogy senki sem gondolt arra, hogy egy megkezdett szerelmi viszony szálat tovább fonja, miután a sors saját keze annyira nehezdedt egyikőre.

Aranka gyászba borult, szemében csak a hiának egy pillantása volt Kéri részvétért, de az ő gyöngéd vonalával mit sem törődhetett. — ah mily komoly a halál!

(Folyt. köv.)

NYILTTER.

Farbige Seidenstoffe von 60 kr. bis fl. 7.65 p. Meter — platt und gemustert (circa 2500 versch. Farben und Dessins) Geheirfte und farbichte Seidenstoffe von 80 kr. bis fl. 6.35 p. Met. — (ca. 650 versch. Dess.) — weiß, rot, blau und händliche portos und zollfrei das Patent Depot G. Henneberg (t. u. f. Schicklerstr.) Zürich, Muster umgehend. Preise listen 10 fr. Forte.

Háború!
A beteg nyaknak, a beteg tüdőnek!
Az EGGER-féle
díjjutalmazott mellpasztillák

elisímt kítűnő szer, sikerrel küzdenek egy köhögés, nyakbántalmak, rekedtség, tüdőbetegségeket valamint nehéze leköszölés és a legfőbbek szer, mely a legbizhatóbban alkalmazhatók nyak- és mellbetegségeknél.
Ezen pasztillák dobozokban 4 és 50 kr. Kaphatók a gyógyszertárakban: Zomborban: Saly Antal és Rónay Ede, Szabadkán: Joo Karoly, Milassin János, Gilly György, Dees Dező Sándor, Kúlán: Maly János. Ujvidéken: Grossinger C. B. Diemitrievics és Plavies G. G. H. és Maximovics János gyógyszereszer utraknál.

* E rovat alatti közléseket nem vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő és lapfolydosója: **DR. MOLNÁR GYULA.**
Kiadó: **OBŁÁT KAROLY.**

Üzlethelyiség-változtatás.
Folyó évi május hó 1-jétől
könyvnyomdám
a régi helyiségnek átellenében, Falcione Gusztáv-féle házban leend.
Tisztelettel
Oblát Károly.

Jobb
a francia Cognac-neműknel, melyek a charentei borvidékek elpusztítása folytán, többnyire egészen vagy részben szeszből készítettnek.

Olcsóbb
a valóban borból előállított de koránt sem jobb francia Cognac-neműknel is, miután ezekért ávegenként 1 fűt 60 krnyi vám- és szállítási költség fizetendő.

Jobb
a francia Cognac-neműknel, melyek a charentei borvidékek elpusztítása folytán, többnyire egészen vagy részben szeszből készítettnek.

Olcsóbb
a valóban borból előállított de koránt sem jobb francia Cognac-neműknel is, miután ezekért ávegenként 1 fűt 60 krnyi vám- és szállítási költség fizetendő.

A telepen hivatalosan kiválasztott próbak Dr. Ludwig, egyetemi tanár és os. k. fő-egészségügyi tanácsos valamint Prof. Dr. Rosler, Klosterneuburgi kísérleti állomás által megvizsgáltatva, gyógydeklarára is jellemeke találtak. Használtatott és ajánlja a következő urak által: Albert udv. tanácsos, Billoth udv. tanácsos, Chrolak tanár Ferndel Braun Karoly udv. tanácsos, Braun Gusztáv udv. tanácsos, Oser közeg. tanácsos és Schmitzleg korm. tanácsos és Böschben dr. Koryzinski tanár, a krakói ur. klinka igazgatója által. — Zomborban: Heindlhofer Róbert-nál. 5—6

MINDENÜTT KAPHATÓ. 17. KITŰNTETŐ ÉREME
LEGTÍNEMABB MINŐSÉG
CHOCOLAT
SUCHARD
NEUCHÂTEL (SCHWEIZ).
CACAO
OLCSÓ-ÁRAK.
KÖNYVEN OLDHATÓ KAKAO
1.100 1.100 200 1.100

Minden újítást fölülmul.
A bécsi kiállítás 2 legszebb s leghasznosabb tárgya: újonnan feltalált szabadalmazott mechanikai vajkészítő gép „Rapido“ melyvel körülbelül 5 perc alatt édes tejből tejsólet és vaj t lehet elkészíteni. Igen alkalmas még Chadeau, tojás-hab és tojás-punch elkészítésére.
E gép ára nagyság szerint:
05 2 5 10 25 50 liter.
150 275 5.— 750 15.— 30 ft.
Csak 3 fűt 10 kr.-ba kerül az 1888. évi augusztus hónap feltalált szabadalmazott „Electa“ kézi varrógép.
A gép szépen jár, gyorsan és egyenletesen dolgozik, minden felület lehet rajta varni. A gép a legújabb öntvényből van készítve, és igen tartós. — Fenti tárgyakat leiszep beküldése mellett, vagy utánvétel mellett küldi a vaj- és varró-gép központi raktár.
WEISS S. WIEN L. Seilergasse Nr. 7.

Fairbanks-mérlegek
az egész világon a legteljeskörűbbnek elismert mérleg-szerkezetek.
A szabadalmazott Fairbanks-mérlegek százados rendszerűek, rendkívül érzékenyek és tolosúlylval vannak ellátva. — Tartósság, pontoság és könnyű kezelésükkel fogva az összes világhírűen első díjat nyert legkínőbb mérlegek. A jutányos árakban — melyek súlyokkal számított tíz-dez mérleg áránál sem magasabbak — a hiteltesítés, esomogolás és vasutra való feladás költségei befoglalatlának. Gazdasági szer- és zsák-mérlegeink, valamint marhamérlegeink a legkedveltebb mérleg-szerkezetek.
Gyártásunk állami felügyelet alatt áll.
Cím: Oszl.-magy. Fairbanks-társaság mérleg- és gépgyára John Block vezérigazgató
BUDAPEST, ANDRÁSSY-UT 23.
Árjegyzékkel és felvilágosításokkal szolgál a központi iroda. Gyár: Ujpest — K-Magyar.

Legolcsóbb butorbevásárlási forrás
Zombor,
főutca, a zombori takarékpénztárral szemben.
Miután butorárú-raktáromat a tavaszi időnyre újonnan felszereltem, batorokodom a n. é. közönség becesse figyelmét engemre felhívni és kérem személyesen meggyőződni arról, hogy nem szükséges többé esetleges butorvásárlás miatt a fővárosba fáradni, mi sok más kiadással is össze van köté.
Választékos készletben található raktáromon több rendbeli hálószoza-, ebédlő-, szalon- és íródal berendezés, úgyszintén mindenféle egyes butor darab ugy tolgya, mint diófában, a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig, oly jutányos árakon, hogy bátran versenyt állók bármely fővárosi üzlettel.
Kárpitozott butorokat pedig, mint ennek szak-képzett embere, saját műhelyemben készítik segédimmal együttesen, mit oly jutányosan számított, mint senki más.
A n. é. közönség becesse pártfogását kérve, legfőbb igyekvésem leend, ezt továbbra is kiérdemelni.
Mély tisztelettel
Adler A.
kárpitos-díszítő és butorkereskedő.

Nines többé fogfájás!
Könnyen vöröz beteg és gyulladt foghast gyógyít és erősít, a fogkövet eltávolítja és képződését meggátolja; a szájbízt azonnal megszünteti naponta használatnál es, és k. udvari fogorvos és udv. szállító, valódi
Dr. POPP viárháró

Anatherin szávjize
Készítve oly nagy palackokban mint eddig. Ezzel egyidőre alkalmazzuk:
Dr. Popp fogpasztája — mely a fogak fájton erózesége és szep állapotban tartja.
Dr. Popp Anatherin fogpasztája — mely a leg-
finomabb szer a fogak tisztán tartásán és a foghús megőrzésére.
Dr. Popp fogpora — mely a leg-
hatékonyabb szerep a fogak fehérítésére, fájósejt felrakat kiküszöbölésére, Amel-
lett, hogy mint más fogporok a fogak szomsz-
ját megvertené.
Dr. Popp növényzsappana — a legújabb gyógyipere sap-
pana, mindenkor be-
kötés ellen és különösen fűrdőbe.
Dr. Popp napraforgó- Vénus- zsappana (nem újabb és legfinomabb díszítette zsappana. A légtörő glorián) A fog-
paszták: Anatherin-szávjiz 50 kr., 1 fűt és 140 kr. Anatherin-
fogpasztá tégelyben 1.22. Aromatikus fogpasztá 35
kr. Fogpor dobozban 63 kr. Növényzsappan 30 kr. Nap-
raforgó-zsappan 40 kr. Vénus-zsappan 50 kr.
E szerek kaphatók Zomborban:
Galle E., Saly A., Rónay Ede gyógyszereszeknél;
Falcione G., Weidinger S. és Zs. kereskedőknél.

11—12 Orvosok véleménye.
A Popp-féle Anatherin-szávjizet betegem rendkívül nagy számmal szed- és fogbetegség ellen föltűnő sikerrel használtam, mert végy tisztaságáról meggyőzők győződé.
Bécs.
Dr. Kainzbauer
os. kir. tanácsos, emer. tanár.
Albított örömmel jelenti ki önnök, hogy az ön Anatherin-szávjizét valamint az ön Anatherin-fogpasztáját használtam s ezt legjobb lelkismerettel ajánlhatom.
Bakarest.
Dr. Vladeseo
egyet. tanár, kézhaj bőrvos.
Dr. POPP J. G. udv. fogorvos „Anatherin-szávjizét“ az igazságának megfelelőleg föltűnő ajánlatra mellőnek talalom.
Berlin.
Dr. Sonnerstein F. L.
egyetemi tanár, kitesz törvényszék szakíró.